

Mester med den tunge tornekrone

$\text{♩} = 72$

Mester med den tun - ge tor - ne - kro - ne, jeg kan ik - ke føl - ge ef - ter dig,

B. H. Colberg, 2001.

når en præ - ste - gård, en ven - lig ko - ne og to ras - ke dren - ge lok - ker mig.

2.

Mester med den tunge tornekrone
havde blot du været jordens gæst
for at læge, frelse og forsone,
var det ingen sag at være præst.

3.

Men når nu den tunge tornekrone
og de mørke blodspor til din grav
og din tales smertedybe tone
vidner, at du også stiller krav.

4.

Mester med den tunge tornekrone,
»Følg mig, følg mig«, var dit bud, din bøn.
Jo, men se dog fra din ærestrone,
hvor din Faders skønne jord er skøn.

5.

Mester med den tunge tornekrone:
»Hvo sit liv vil bjerger, når det ejl«
Hjælp mig da trods præstegård og kone,
ja selv drenge at følge dig.

Kaj Munk, 1921.